

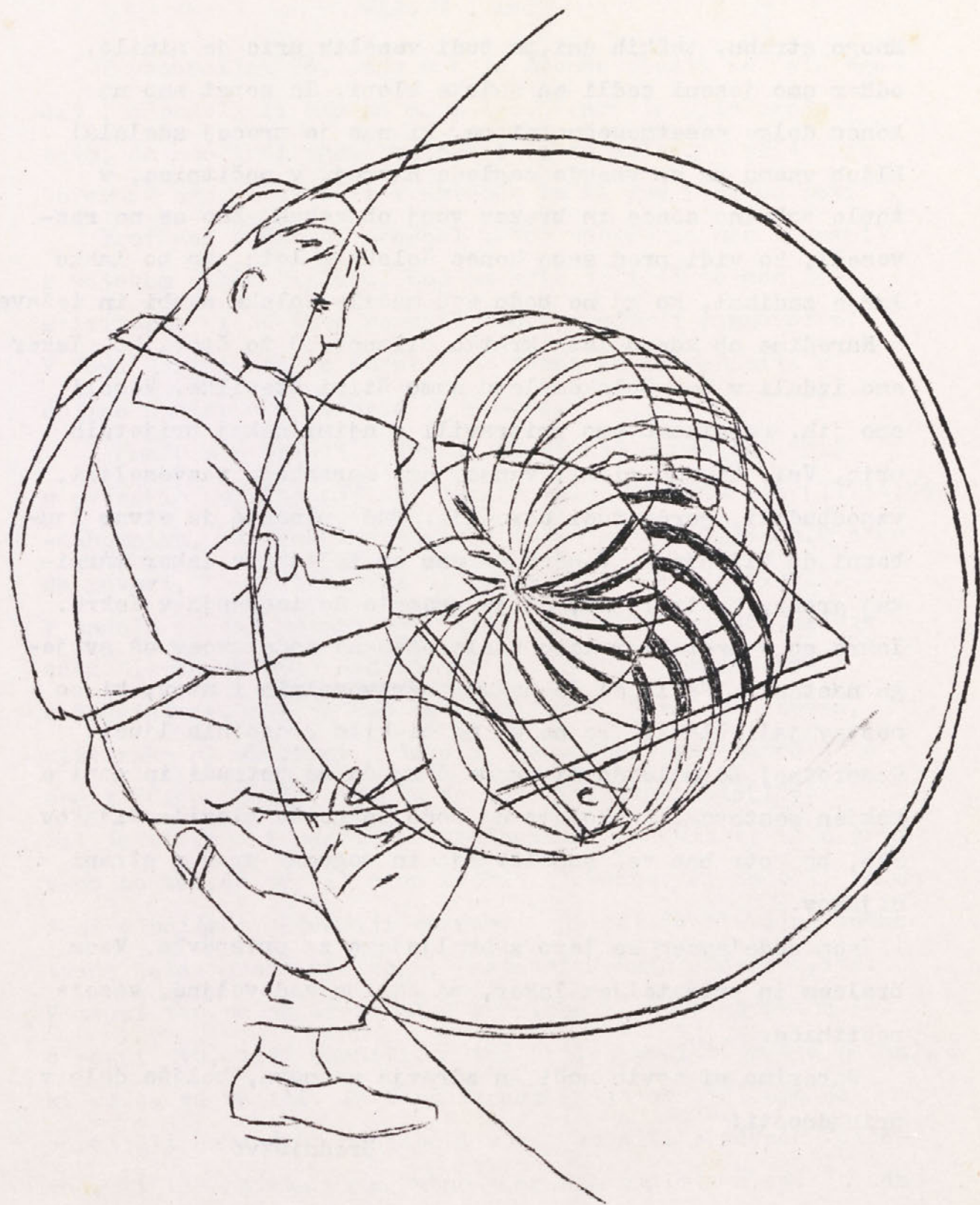

4

Handwritten cursive signature or name, possibly 'M. M. M.' followed by a long horizontal stroke.

VII

SEMENISKA
KNJIŽNICA
V VIPAVI

Mnogo strahu, težkih dni, pa tudi veselih uric je minilo, odkar smo jeseni sedli za šolske klopi. In zopet smo na koncu dolge desetmesečne etape, ki nas je precej zdelala! Kljub vsemu pa se vsakdo zagleda naprej, v počitnice, v taplo poletno sonce in brezov vonj ob rekah. Kdo se ne razveseli, ko vidi pred sabo konec šolskega leta, ko bo lahko lažje zadihal, ko ga ne bodo več mučile šolske skrbi in težave.

Naredimo ob koncu leta kratko bilanco. S to številko Isker smo izdali v tem šolskem letu samo štiri številke. Veseli smo jih. Marsikomu smo pripravili z njimi nekaj prijetnih uric. Vsi, ki smo pisali vanje, smo marsikoga razveselili, vzpodbudili, morda tudi osrečili. Tudi pisanje je stvar ljubezni do bližnjega. Vendar pa nas ob izdajanju Isker marsikaj greni. Ugotavljamo, da je premalo dopisovanja v Iskre. Iskre so v preteklem letu imele najmanj sodelavcev od svojega nastanka. Na to se je nekaj požrtvovalnih fantov, ki so sestavljali članke. Pa ne da ne bi bilo sposobnih ljudi. Nasprotno! Le malokdo si vzame čas, da se potruži in napiše kakšen sestavek. Če hočemo da bodo Iskre še glasilo dijakov SVS, bo potrebno več sodelovanja in poguma prav s strani dijakov.

Vsem sodelavcem se lepo zahvaljujemo za prispevke. Vsem bralcem in prijateljem Isker, pa želimo zadovoljne, vesele počitnice.

Naberimo si novih moči in zdravja za novo, boljše delo v prihodnosti!

Uredništvo

MAJSKI IZLET

V ponedeljek 26. maja nas je zvonec zbudil že zelo zgodaj., odpravljali smo se na izlet. Vreme je bilo ugodno, tako, da smo tudi sami postajali dobre volje. S prijaznim šoferjem smo se vkrcali v avtobus in že smo bili na poti.

Profesor Požar je prevzel takoj pobudo in nas seznanil s potekom našega izleta. Koj za njim je isel besedo na spiritual, ki je tako govoril, kot bi odprli magnetofon. V Novi Gorici smo se obrnili na desno in se napotili v dolino najlepše slovenske reke-Soče.

Kmalu smo prišli v Kanal, ki je dal nekaj odličnih slovenskih mož. Naj rej naj omenim Valentina Staniča (1774-1847) -duhovnika, slovenskega pesnika in velikega planinca. O njem se govori, da je bil prvi alpinist Evrope v tisti dobi. V Kanalu je bil rojen tudi Marij Logoj (1895-1956). Bil je eden izmed najbolj nadarjenih slovenskih glasbenikov-skladateljev, znan je kot velik mojster zbora, samospeva, klavirske glasbe. Prav gotovo pa ga vsi najbolj pozna o no operi "Črne maske". Poznan je tudi Vojeslav Vole (1866). Bil je slovenski pesnik in umetnostni zgodovinar, znan predvsem po tem, da je bil eden redkih Slovencev, ki so bili včlanjeni v poljski akademiji znanosti. Spisal je številna znanstvena dela: Ruska umetnost, Umetnost Južnih Slovanov, itd. V pesništvu pa je zastopal smer simbolizma. Ko govorimo že o pesništvu, velja omeniti še tri brate pesnike (bratje Leban), ki so se tu rodili. Iz tega lepega kraja ob Soči smo se odpeljali naprej. Ob naši poti velja omeniti predvsem Volčevac, ki ima najstarejše kužno znamenje na Slovenskem. Izredno zanimiva stvar, a se, žal, nismo ustavili.

Tekom vožnje sta govorila o odvsem spiritual in dr. Požar, ki je precej govoril o slovenstvu v teh krajih.

V vedrem vzdušju smo se pripeljali v Kobarid, v mesto, o katerem velja spregovoriti nekaj besed. Fukaj je bil doma pravnik in Gregorčičev prijatelj Josip Pagliaruzzi- Krilan (1859-1885). Bil je zelo nadarjen pesnik in čeprav je mlad umrl, je zapustil bogato zaruščino tako lirskih kot epskih pesmi. Bil je velik narodnjak in bolec za pravice Slovencev, kar pričajo že njegove pesmi. Njegova znana pesnitev je: Sveti Ciril in Metod. Iz Kobarida je bil doma tudi pesnik Lovrenčič Joža(1890-1952).Njegovo poznano delo je: Deveta dežela. Od tu je ^{bil} doma tudi dr. Hrast, ki je bil precej časa ravnatelj goriškega semeni ča. Iz Kobaridke je bil doma Sergij Mašera- slovenski narodnjak, kapetan jugoslovanske fregate pred drugo svetovno vojno. Ko je prišla vojna in bi moral Italjanom predati ladjo, se je raje ~~čepel~~ in tako je v Boki Kot rski daroval svoje življenje za domovino. V Kobaridu je kip Simona Gregorčiča, poleg tega pa tudi spominska plošča Andreju Gabrščku, liberalno usmerjenemu novinarju(1864-1938). Da je bil res velik Slovenec, vidimo že po tem, da je od leta 1892 do 1914 v Gorici izdal več kot 200 slovenskih knjig!

Iz Kobarida smo se odpravili k cilju in obenem vrhu našega izleta-šli smo v Gregorčičev planinski raj, na Vrsno. Na Libušnjem smo darovali sv. mašo. Gospod doktor je imel v začetku maše nagovor, v katerem je lepo povedal, da smo romarji in, da hočemo in celo moramo iti z Jezusom skozi romanje- naše življenje. Pridigo pa je imel g. Pošar. Naj povzamem nekaj njegovih misli: "Z velikim spoštovanjem smo stopili na ta sveta tla, ki so jih posvetili veliki slovenski možje. Od Alojza Gradnika, Ivana Freglja, Bevka in Trinaka, pa tja do velikana Gregorčiča, ki je bil v tej cerkvi krščen, birman in tu je bil tudi svojo novo mašo.

V teh krajih je pesnil, tako, da mu je prisluknil celoten slovenski narod. Opeval je lepoto slovenske zemlje, dušo preprostega Slovenca in dobroto Boga. Vse to troje pa je združil v enoto, ki je neločljiva in je samo njemu lastna.

Slovensko zemljo je doživljal na poseben način, ker je bil umetnik. V svojih pesmih nam pripoveduje o rožah, o travi, kamnu, pesku, o Soči, ki mu je predraga znamenka... Opeval je silno moč njenih valov, ki naj ohranijo slovensko svobodo in dom. - Od čustveno doživete narave pa je prihajal k človeku in po njem k Bogu - dvigal se je v skrivnosti duha a je tudi trdno stal na slovenski zemlji. Od te zemlje je šel k človeku, k njemu je prišel s srcem in kar posebno povdari njegov ugled: šel je k preprostemu kmetu-trpinu in v njem pokazal ves slovenski narod. Le temu je sklenil posvetiti vse in tako je zapel: "Daritev bodi ti življenje celo!... Najlepši oltar je srca oltar!... Ne kar mora, ampak kar mora, to mož je storiti dolžan!" Pesnik si je postavil program in le-tega je tudi izpolnjeval, morda se ga zato Slovenci spominjamo z veseljem. Veliko predanost pa je čutil do Boga in to se zelo lepo kaže v pesmi "V pepelnični noči". Ljubezen je klicala Gregorčiča k Bogu, k slovenskemu narodu. Ko se mu je oglasilo človeško srce v Kobaridu, je čutil v sebi razkol med idealom in med človeškim srcem. Tedaj mu je srce najbolj zakrvavelo in nastale so najlepše pesmi - sebe pa je daroval Ljubezni - Bogu. Bil je preveč občutljiv in zato se je bal, da bi padel. S pesmijo "Človeka nikar" se je predal idealu in tako zaživel svoje plodno in tiho življenje... V čem je skrivnost nesmrtnosti človeka? Ljubezen je bistvo Boga in zato je bog nesmrten. Kdor pa ima ljubezen, postane nesmrten - v tem je tudi skrivnost Gregorčičeve nesmrtnosti!"

G. Požar nas je vse pritegnil s svojo lepo pridigo in kar je še pomembneje: dal nam je misliti!

Po maži smo imeli malico, katero nam je pripravil takajšnji župnik. Ko smo se najedli, smo si ogledali vas Libušnje. V preteklosti je libušenjske fara dala nekaj odličnih mož. Tukaj je bil doma dr. Anton Gregorčič, politik in gospodarstvenik - lahko bi mu rekli celo "goriški Krok". V bližnji vasi Ćrn se je rodil pomemben zgodovinar Simon Rutar, ki je spisal nekaj važnih del: Zgodovina Tolminske (doslej ni nihče napisal boljšega dela o tem slovenskem predelu), Peknež na grofija Gorica, itd. Svoj članke je pisal v slovenščini, da pa bi slovensko zgodovino približal tujcem tudi v nemščini.

Iz Libušnjega smo se odpravljali na Vrsno, kjer smo si ogledali skromno hišo, ki je sedaj muzej, kjer se je rodil goriški slavček - Gregorčič. Ko smo se poslovljali od njegovega doma, smo iz srca zapeli pesem: Moje srčno kri škropite. Čas nas je priganjal, da smo morali oditi proti cerkvi sv. Lovrenca, kjer je Gregorčič pokopan. Pesnik ima lep spomenik: Gregorčič je urodiljen kot čolnar na razburkanem morju.

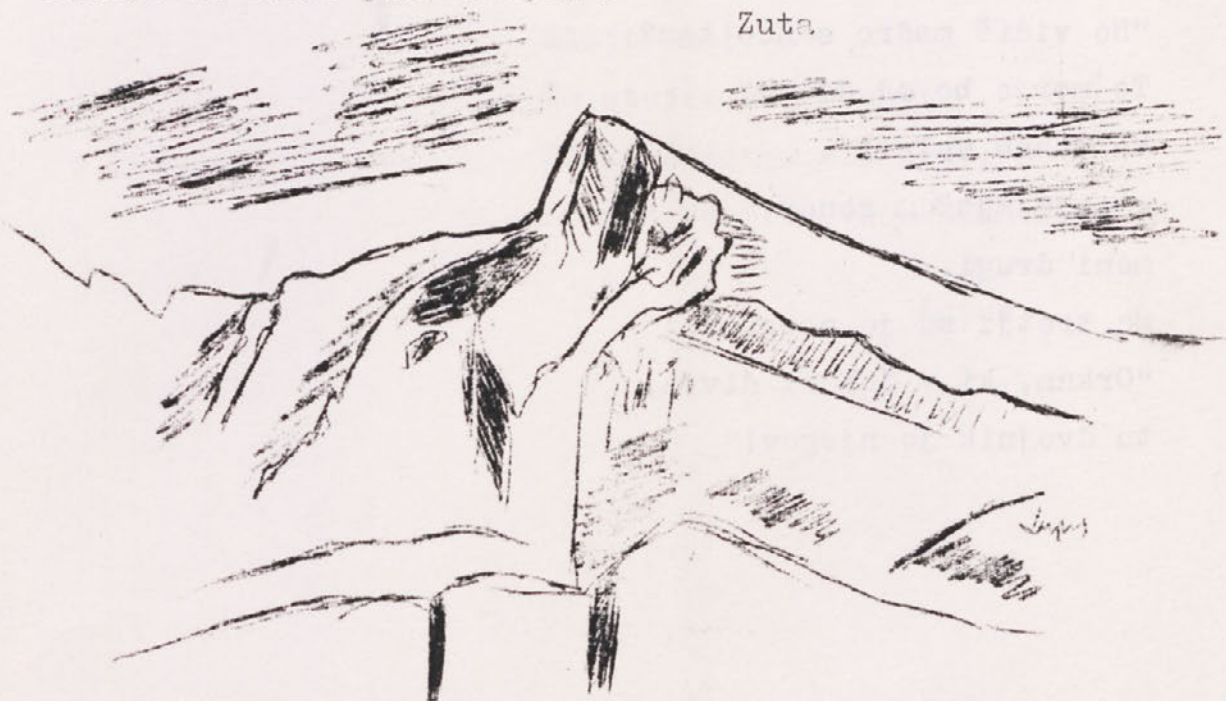
Po recitalu pesni Soči smo odšli na avtobus in z njim proti Bovcu, kjer smo imeli dobro kosilo. Po kosilu smo se zbrali pred bovško cerkvijo, kjer je imel besedo gospod Kralj, ki nam je orisal zgodovino Tolminske tako hitro in tako izčrpno, da si nisem mogel nič zapisati. V vlogi je prof. Kralj naravnost briljiral in, ko sem ga potem vprašal, če se je na to "predavanje v malem" pripravljaj, mi je odvrnil, da je samo ponovil, kar zna.

Iz Bovca smo se peljali navzgor proti izviru Soče. Vmes smo se ustavili v vasi Soča, kjer smo si ogledali Kraljevo sliko. Peljali smo se tudi skozi vas Trento, kjer je kot zadnji duhovnik služboval naš veliki planinec Jože Abram. Do izvira Soče smo dospeli šidane volje. Tudi vreme se je izboljšalo, tako, da smo si lahko nemoteno ogledali izvir reke Soče. Od tu je naš avtobus napobudo prof. Požarja zapeljal tudi proti Vrbiču. Ob cesti na Vrbič smo videli kip Kugya, ki gleda proti Jalovcu. Razgled na Vrbiču je bil čudevit. Videl si Prisojnik, Razor, Vjstrevke, Jalovec in še in še. Skoda, ker smo morali kmalu napot, napot proti domu. Med potjo domov smo se ustavili le v Tolminu, ker smo imeli malo časa.

Izlet je bil zelo lep in je tudi v celoti uspel, zato bi se rad zahvalil v imenu vsch fantov gospodu Vetrihu za organizacijo in želim, da bi bil vsak nadaljnji izlet tako skrbno in dobro pripravljen .

Zuta

ČUDNA SLIKA

Stoji že dolga vrsta
zamišljenih ljudi,
ki gleda venomer
na sliko tam pred sabo.
Še sam se ustavim
in jo pogledam:

Rdeča lisa se vseprek raztega,
črna vzdolž poteka,
rumena, modra,
zelena z rjavo se prepleta....
Kje ena se začinja
in druga se končuje se ne vidi.

Ustavi se gospod in meni:

"To razdejanje je
in uničenje v Hirošimi."

"Ne vidiš modro senco tam?"

To morje bo od daleč,
ko lahko valovi

v zahajajočem soncu,
meni drugi.

Se tretji se je opogumil:

"Orkan, ki v Sahari divja,
tu dvojnik je njegov!"

Poslušan te ljudi,
in promišljuje njih besede:
Al nisem sam,
ko v svet življenja stopam,
podoben morju,
ki tiho valovi,
orkanu,
ki v Sahari divje....?

In tu imate novo sliko,
ki ni naredil je slikar
in čopič se je ni dotaknil:
neznana vsem je,
barviti splet - uganke,
zdaj orkan, potem šumljanje mórja
nihče je ne spozna.

Glejte me!
Tu stojim pred vami:
Slika Božjega slikarja,
neznana vsem in vsem poznana.

Lapus

OBISK GOTIKE NA VIPAVSKEM

Zadnje ure pouka likovne umetnosti so minevale v stilu dosedanjih. Gospod rektor nam je kar tako med uro omenil lepo ekskurzijo po Vipavski, ki ima kar lepo število gotskih spomenikov. Niso kdovekakšni v primeri s svetovnisi, so pa naši, kar je največ vredno. Obljuba dela dolg. Redovalna konferenca je minila, zopet smo zaorali novo brazdo, globlje od prejšnje. Kakor nismo mi, tako tudi gospod rektor ni pozabil na obljubo. Nekaj časa pred koncem neke šolske ure je s poudarkom nepomembnosti povedal, da si bomo še tisti dan ogledali vipavsko gotiko. Navdušeni smo to sprejeli, pa ne le iz zanimanja umetnostne zgodovine, ampak s hudomušno pripombo, ki ni bila resno izročena: "Pa bo šlo nekaj študija." Še predno smo se mogli doobra okrepčati pri kosilu, smo hiteli v že pripravljen kombi. Gospod rektor je že ogreval motor in hitro smo se odpeljali. Kmalu smo za seboj zapustili Ajdovščino ter se pripravili na izstop, kajti kot bi mignil je bil pred nami kromberški grad, kjer smo videli mnoge zanimivosti. Najprej smo pričeli s slikarstvom ter lahko videli na raznih delih vse stopnj razvoja od starih realističnih stvaritev, kjer že takoj vidiš pomen in namen slike, do idealističnih, ki se zgolj razmišljujoče narave. Le tako je moderen človek prisiljen k razmišljanju in občudovanju lepote.

Sledil je ogled arheoloških najdb naših prednikov. Prav gotovo so najdragocenejši ostanki najdbe batuiskega področja, kjer so odkrili številne grobove. Ne smem pa pozabiti drugih predmetov, predvsem kuhinjske opreme in posode. Nadalje smo si kot muzejsko zanimivost ogledali bogate spomenike iz NOB na Primorskem, od zastavic do tonov.

Iz tega razberemo, da Primorska kjub močnemu vplivu fašizma ter njegove nadeblasti celih 25 let ni male naredila za svobodo, v kateri živimo.

Za ogled nam je preostal le še star, slabo ohranjen krilni oltar ter kip sv. Pavla, ki je bil pred nedavnim celo na razstavi gotike, kar priča, da je dragocen. Po končanem ogledu tega gradu smo se tople zahvalili prijaznemu vodiču, ki nam je v spomin dal celo zbirko prospektiv.

Pot nas je potem vedila proti Ravnam nad Črničami. Edina zanimivost tu je bila zlati oltar. Nazaj grede smo si ogledali še batujsko farno cerkev, kjer nekdanja zakristija postaja pravcati muzej. Tu smo videli originale gotskih stvaritev, katerih odlitke smo videli v Kramberku; tu so tudi izkopanine starih grobov ter znameniti "Agnus Dei", te so nekakšne broške, ki se še danes prijetno za oči in dragocene za arheologe. Poleg tega so iz okolice sem prinesli še kipe svetnikov, ter star kamnit krepilnik. V starem prezbiteriju te cerkve smo si ogledali fresko, ki je zavzemala cel prednji del prezbiterija, a je zaradi raznih obnov v preteklosti močno okrnjena in vsebuje le še tri svetnike.

Obogateni z novimi spoznanji smo se vinili v semenišče in ne več z zadovoljstvom, da smo zamudili študij, ampak veseli, da smo videli toliko lepega. Za vse to pa gre hvala gospodu rektorju.

Radovan

SREČA

Kdo si, neznanka ?

Nerazumljive so tvoje kretnje, sreča.

Niso bogastvo.

Ustne najbogatejših te pogrešajo.

Nisi prešernost.

Plesoča telesa te ne izdihujejo.

Kam si namenila korak?

V gore kjer padajo trupla v prepade?

V cerkve, koder se dolgo asijo kristiani?

Na igrišča kjer mladost išče utrujenost?

Morda pa greš gledat cvetočo češnjo
in se opajat ob vonju pomladne
njive?

ŽALOST

Dobro jutro, žalost,

žalost z zasanjanimi očmi.

Kaj mi prinašaš v svojem pogledu?

Vsiljiva spremljevalka

dolгих popoldnevov,

zamolklih večerov.

Stanovitnejša si od upanja.

Vztrajnejša od zvestobe.

Kaj mi prinašaš v mlahavih rokah?

pesimist

NASVETI

Prst sem molel v zrak najmanj pol ure in sem že hotel odnehati, ko mi ustavi avto. Glej čudo: ženska je !

"Dober dan, a greste proti Novi Gorici?"

"Da, lahko prisedete," je odvrnila prijazno ženska. Nisem je mogel uvrstiti v nobeno "kategorijo", ki jih imam (poročena-neporočena, verna-neverna, itd.). No prav, si mislim, pa bomo molčali, dokler me ne pripelješ do mesta, kjer bom izstopil. Še eno presenečenje!

"Kako pa da štopate sedaj, sredi dneva in sredi tedna in še s potovalko povrhu? Ali hodiš kje v šolo in sedaj špricaš?"

Nisem vedel, kaj bi: Ali naj ji povem, kaj sem, ali ne? No pa bom- bomo videli, kakšen bo učinek?

"Ja veste, jaz sem v semenišču, pa gremo sedaj domov za praznike! Domov je pa le lepo it , ali ne?"

Potem premor, iz katerega nisem mogel razbrati nič določenega. Voznica je osupnila, a je kmalu nadaljevala:

"Vi torej mislite študirat za duhovnika, za župnika, a ne?"

Glej jo babo hud..., si mislim, kaj pa jo briga, a? Naglas pa rečem: "S tem, da sem v semenišču, še ni nič rečeno, kam bom potlej šel! Veste, se je treba še odločiti."

"A takoooo? Ja, prav ste povedali. Veste, jaz imam brata duhovnika. Šel je v lemanat, čeprav sem mu govorila, naj ga ne lomi. Sedaj ga pa nekaj zafrkavajo, češ, da ima preveč moderen verouk in kaj jaz vem še kaj vse. Veste jaz vam svetujem, da prekleto dobro premislite, preden se za to odločite, to je težko, pa še nehvaležno povrhu. Ja, ja, to je zanič. Pravim vam: Dobro, premislite!"

Na, glej ga zlonka, sedaj pa še to! Res mi je zaprla usta, nisem si še opomogel, ko sem ji že moral reči, naj mi ustavi, da bom izstopil.

"Pa le a hvala in nasvidenje!"

"Nasvidenje in premislite, predno se boste odločili!" je še dejala in potem divje odpeljala.

Sedaj smo pa tam, si rečem, ko zagledam tablo, ki mi pove, da imam do doma še tri kilometre slabe ceste. Bom pa razmislil, si rečem in stopim na pravo pot. Komaj naredim par korakov, zaslišim za seboj ropot, mimo se na vozu prihelje moj sovaščan, že priletel človek, a dobra duša.

"O, jo mahamo domov, a! Daj no, prisedi na voz! Res je , da konj slabo vleče, a bo že šlo!"

Ves vesel sem s potovalko v roki skočil na voz in že sva se pogovarjala.

"Ti boš šel za župnika, ne!" me ogovori, ker sem utihnil. "Veš, nekaj bi ti povedal. Vsi ljudje gledajo ostrani župnike, a jaz jih ne, ker vem, kako morajo trpeti in se žrtvovati- seveda, če so pravi- taki kot jih je Bog hotel!"

Nastala je tišina. Fant moj, danes pa ima srečo, si mislim, vsi ti delijo moralne nauke! Ampak tale "stričko" pa kar dobro misli. Spet je možakar pretrgal tiho: "Jaz spoštujem župnike od takrat, ko mi je duhovnik x naredil neko veliko uslugo, katere ti pa ne povem. Povem ti le to, da sem ga prej zaničeval in ga zasmešoval-on pa je to vedel. Kljub temu mi je storil, lahko rečem, velikansko uslugo! Šele tedaj sem spoznal, da on živi in prav tako tudi drugi, toda ne vsi (-tu je zvišal glas-), tako kot je zapisano v evangeliju. Ej fant moj, le poidi po tej poti- splača se! Boš videl, da boš dober gospod. Veš kaj, ko boš postal župnik, ti bom za novo mašo pritrkoval!"

Uvelknil sem- tudi tokrat, čeprav se nisem peljal v avtu in me ni nihče "občeloval" z lepimi besedami. Možakar je govoril po domače. Kmalu nato sem skočil z voza in se mu zahvalil ter odšel proti domu. Bil sem za spoznanje bolj potrjen kot prej, ko sem prišel iz avtomobila, a obenem bolj vesel, kajti vedel sem, da še vedno nekaj ljudi čuti z mano, čeprav le -ti niso najbolj moderni! Nisem pa mogel razumeti, čemu tak razpon med tema dvema svetovoma.

Prišel sem do doma in iz hiše sem zaslišal brata, ki je pel: "Život je tombola..."

Jupa

Semeniški športni organizator številka ena :Vovk Andrej, se je posrečeno spomnil, da bi bilo dobro, če bi odigrali semeniščniki-dijaki neko tekmo s profesorji. Mislil je in mislil ter se končno odločil za odbojbo. Svojo odločitev je obrazložil z besedami: "Odbojka je primerna za profesorje, ker jim pri igri ne bo takoj "pošla sapa"! " Potem je stopil v stik z "višjimi silami", ki so zadevo vzele silno resno, tako, da smo se kmalu dogovorili za datum in uro srečanja.

Tekmo so odigrali ob 16^h v sredo 4. VI.. Pred začetkom spopada sem hotel dobiti par izjav s strani profesorjev. Dobil pa sem jo le od g. Berceta.

"Iskre": Vedeti želimo, kakšen izid pričakujete!

G. Berce: "Iskram se bo lahko samo iskriło ob rezultatu!"

Semeniška ekipa je bila izbrana z žrebom, za katerega pa pravijo g. profesorji, da "ni bil preveč dobro izveden in je bilo nekaj odzad"! Profesorje pa so zastopali: g. Albreht, g. Berce, g. Kralj, g. Pivk, g. Vetrih, g. Zupet. Ekipa profesorjev ni imela dosti navijačev, izrazita sta bila le dva: g. Požar s filmsko kamero in g. Šporn z ojačevalci.

Prve "serve" in prvi "kiksi", živčnost na obeh straneh, otipavanje nasprotnika in profesorji povedajo s 14: 8 . Preobrat je prišel nenadoma in dijaki vodijo 1:0. Potem sledi drugi set in profesorji se zopet borijo kot levi, a glej ga zlomka, zopet imajo smolo: 2:0 za dijake. Potem pa šok za navijače dijakov: profesorji dobijo z dobro tehniko tretji set: 2:1 za dijake. Nato pa obračun in končni izid: 3:1 v korist semeniščnikov. Odlična igra se je končala. Pozdravi, čestitanja pa zopet vzklikti in končno naš intervju s profesorsko ekipo in "njenimi navijači"!

Iskre: "Kaj menite o tekmi?"

g. Šporn: "Moram povedati, da je bila tekma zelo zanimiva. Nisem vedel, da znajo nekateri profesorji tako dobro igrati, imajo pa veliko smolo. Oboji so precej dobri, tako, da rezultat ne odgovarja dejanskemu stanju. Mislim, da so profesorji enakovredni ali pa še boljši kot dijaki!"

Iskre: g. Požar, kaj pa vi menite o današnji tekmi?

g. Požar: "Izredna! Dogodek svetovnega slovesa! Prvič v zgodovini našega semeničja se sporadata dva nasprotnika, ki sta ves čas v zagrizenem dvoboju. Igra je leno potekala, moči so bile približno enake, tekma je bila fair navdušen-je gledalcev je odgovarjalo, želel bi pa, da bi bili oboji zmagali."

Iskre: Pred tekno ste nam obljubil izjavo, torej, kakšna se vam je zdela tekma in ekipi?

G. Kralj: "Če hočem biti strogo kritičen moram reči, da je bila igra v glavnem igra začetnikov. Upoštavajoč, da se odbojka v semeničju ne goji kot šport številka ena, ampak da je bolj rekreacijski šport, je treba priznati dobro voljo na obeh straneh. Dijaki so gotov bolj strenirani in uicerani, zmagala je mladostna sila in starejši niso mogli priti do izraza. Če vedno se je izkazalo, da ima mladina bodočnost."

Iskre: Gospod rektor, bi izrazili še vi svoje mnenje?

g. Vetric: "Veseli me, da inajo fantje vsaj na igrišču premoč nad profesorji!"

Iskre: In kakšen smisel naj bi imela tekma?

g. Vetric: "To je vedno pozitivno, da se pomerimo na različnih področjih! Ponavljam pa, da bi bilo sramotno za mlade fante, ki vsak dan igrajo, če bi izgubili proti starim profesorjem in dedcem, če tako rečem, ki so

že izgubili kondicijo za tako naglo igro, ki zahteva hitrejši refleks, kot ga ima človek pri sedesetih letih."

Iskre: Slišal sem, da ste govoril nekaj o naši ekipi.

Kakšna se vam je zdela, premočna?

g. Pivk: "Premočna ni bila. Mi nismo nič igrali, nismo imeli niti enega treninga in prvi set smo zapravili brez potrebe, ko je bil tako rekoč dobljen. Najbrž napačno in bili smo ob prvi set. Sicer pa sem s temo zadovoljen!"

Iskre: g. prefekt bi i sli vi kaj pripomniti k vsemu temu?

g. Albrecht: "Želim, da bi drugič igrali pod enakimi pogoji: 6:6 (dižaki naj ne bi imeli rezerv kot so jih)."

Po končani tekmi so bili vsi profesorji mnenja, da se igra povratna tekma v bližnji prihodnosti-umnajo, da se bodo na i ekipi oddelčili.

Je vsemu temu potreben še komentar? Namesto tega, naj bo raje g. Spornova izjava, kateri se pridružujemo tudi fantje: "Želimo si še več takih srečanj!"

VAJP

SPRAŠEVANJE VESTI

Sklonjene glave na grešnih telesih.

Zaspana srca v zastarelih dušah.

Vprašanja padajo v neznane globine.

Razblinijo se kakor voda v pesku.

Zbogom dan, ki si se i izmuznil iz rok.

Jutri bo bolje, je zavzdihnil bolnik malo pred smrtjo.

Pesimist

SEMIŠČNIŠKO IZRAZOSLOVJE

V SVŠ se že dlje časa uporabljajo posebni sočni izrazi, ki zelo poživljajo naše življenje. O tem bi rad nekaj spregovoril.

Prvo, česar sem se v SVŠ naučil, je bila beseda "čorba". Kdaj pa se rabi beseda "čorba"? Ob vsaki priliki! Ko te profesor "dobi na hladnem" in ti da spominek, ki te opozori, da se bo treba učiti, je najlepše, da rečeš: "čorba"! In če je stvar zelo huda: "čorba na kubik"! V ta namen pa se rabi tudi beseda "mater". Recimo v praksi: "Mater vola, me je začumatil!" S tako frazo označi vipavski semeniščnik svoje znanje in s tem pove tudi, da je pristen Slovenec-narodnjak.

Vendar semeniščnik ne rabi samo te besede. Je tudi beseda "špuk", ki označuje oceno, na katero so ponosni italijanski šolarji, vipavski semeniščniki pa se ob njej zamislijo...

Najhuje pa je takrat, ko semeniščnik pove svojemu bratu v nesreči, da ga je profesor "zašpukal"... "Zašpuka" pa te lahko na eno konferenco, ob polletju in najslabše je, če te na koncu ali tik pred koncem leta. Sicer je res, da se moraš učiti, če hočeš izdelati razred, a je tudi res, da prodajajo v Vipavi stripe in bombone, ki jih je treba med študijem pojesti. Zato so na počitnice, ne! Zabal? "a se učimo ali boljše, da se na napakah učimo! Glavno pa je, da se učimo!

"Važno je, da rastemo!" vzklikne od časa do časa kak semeniščnik in s tem pove še eno frazo, ki je precej rabljena v SVŠ. Da, da, važno je, da rastemo, če bomo zrastle, na je drugo vprašanje?

Semeniščniki pa smo zelo ustrezljivi drug do drugega in kot taki, si radi delimo moralne nauke, še posebno takrat, ko se naš sobrat znajde v stiski, recimo takile: Fant bi rad sel igrat košarko, pa mora igrati harmonij. V takem primeru pridejo prav tolažilne besede: "A nisi zadovoljen? Daj no, a ne razumeš, da se ti da možnost, da lahko razvijaš svoje sposobnosti? Izkoristi ponujeno možnost, ne izrabljaj zaupanja?" In v takem primeru fant običajno "popeni".

"Popeniti" pomeni pokazati, kakšen temperament imaš in pokazati kakšno bogato izrazoslovje imaš! Večasih uide pri takem dialogu tudi kakšna eksotična beseda iz našega Juga. Tako fant pokaže, da zna tudi srbohrvaščino, da je talent za jezike. Svoj talent pa kaže samo pri takih motivih, v Šoli ne-v Šoli zbira spominčke (tako kot naš Sančko značke).

"Fantazija v G-molu"! vzklikne semeniščnik, ko mu povedo neko zelo lepo, a neverjetno novico. Recimo to, da je pisal šolsko nalogo -2, ali z besedami: komaj zadostno ali še zadostno. Drugeče pa se ta izraz rabi tudi v primeru, če predstojnik napove kak športni dan. Razlika je le ta, da pomeni v tem primeru izraz isto kot naslov Balzacove knjige: Izgubljene iluzije.

ŠPEK

OGLAS!!!!

Stric iz Amerike, javi se (seveda, če imaš ček za milijon dolarjev) in mi pošlje nekaj denarja, da bom v SVŠ konkuriral "francoskemu kapitalistu"!

SEMENIŠKA!

Brane: Pri nas je bila to leto taka zima, da so ljudem pri nekem pogrebu padali iz oči koščki ledu namesto solz!
Ciril: To ni nič! Pri nas v Murski je bilo lani tako vroče, da smo morali dati koki in sladoled, sicer bi se jim jajca v trebuhu na trdo skuhala.

Brezlasec

ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT

Ob izidu zadnjih "Isker" so se bralci pritoževali, češ da je šport obsegal preveč prostora. Deloma je to res. Zato bi v naslednjem pregledu športnih dogodkov navedel le suhe podatke in nekaj pripomb o našem in rtnem življenju v semenišču, da "Iskre" ne bi zaradi tega postale športni časopis. Od zadnje izdaje "Isker" je bilo odigranih več prijateljskih tekem z Gočani in Vipavo in sicer v košarki in nogometu. Najprej smo se z gočani srečali na našem košarkaškem igrišču. Zmagali smo slavili mi z rezultatom 58:48. Potem pa smo se srečali na nogometnem polju, kjer so Gočani slavili zmago, saj so bili naši tepeni kar 7:2. Toda naši fantje so jim ta poraz vrnili na rokometnem igrišču, kjer so v malom nogometu popolnoma nadigrali Gočane s 5:2. Prijateljsko takmo so naši fantje odigrali tudi z Vipavci in zopet v košarki. Rezultat je bil 46:40 za semenišče. Zahvaliti se moramo vsim ekipam, katere so gostovale pri nas in nam popestrile naše semeniško življenje. Še posebna hvala Gočanom, ki so naše igralce pogostili. Nadalje je ekipa I. a. odigrala takmo z goškimi mladinci. Tudi mladinci niso bili nič bolj uspešni kot starejši, saj jih je I. a. premazala 7:2. Pomemben dogodek, pa je bilo po mnogih letih košarkarsko prvenstvo semenišča. Nastopilo je šest ekip z 27 igralci. Kot smo pričakovali, so prvo mesto zasedli tretji mlci, ki so dali le eno ekipo. Vdine prisenečenje tega prvenstva pa je bilo drugo mesto ekipe R. r. (Reliquiae reliquarum), ki so je sestavljali različni ostanki. Le enkrat je bila poražena in sicer v tekmi s III. a.

ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT! ŠPORT!

LESTVICA:

1.	III.a.	5	5	0	458:158	+ 300	10
2.	R.r.	5	4	1	170:198	- 28	8
3.	I.a.	5	3	2	277:232	+ 45	6
4.	II.a.	5	2	3	219:232	- 13	4
5.	II.b.	5	1	4	106:273	- 172	2
6.	I.b.	5	0	5	180:302	- 194	0

STRELICI:

1.	Poljk Jurij	148	6.	Vovk Andrej	80
2.	Ruter Marjan	122	7.	Tori Anton	74
3.	Colar Janez	104	8.	Čuk Rado	68
4.	Žegar Jože	104	9.	Čuk Marko	66
5.	Kerin Tone	103	10.	Plešec Ciril	54

FAIR PLAY:

1.	III. a.	35 + 1 teh.
2.	R.r.	48 + 0
3.	II.a.	49 + 0
4.	I.b.	46 + 4 teh
5.	I.a.	46 + 4 teh
6.	II.b.	80 + 2 teh

Kot zadnje pa naj omenim še zaključni del semeniškega spomaldanskega prvenstva v nogometu. Zanimiva tekma je bila le zmaga I.a. proti III.a. s tesnim izidom 6:5. K liko sreče so imeli igralci I.a., se je videlo drugi dan, ko jih je premagala ekipa II.a. 6:4. To pa je III.a. brez težav premagala s 5:1.

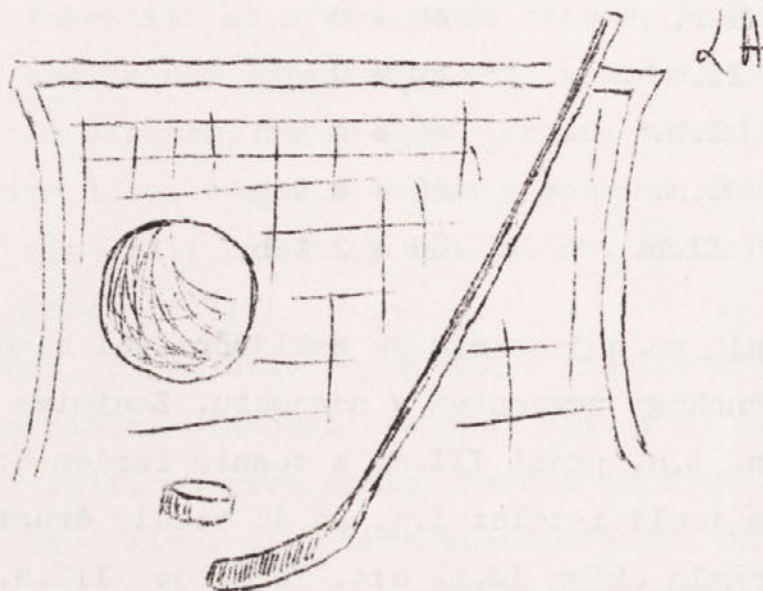
SPORT! SPORT! SPORT! SPORT! SPORT! SPORT! SPORT! SPORT! SPORT! SPORT!

LESTVICA PO OBEH DELIH:

1.	III.a.	7	6	0	1	71:16	12
2.	I.a.	7	5	0	2	55:33	10
3.	II.a.	7	4	0	3	36:13	8
4.	I.b.	7	0	0	7	16:81	0

Tudi tokrat sta najboljša strelca Celar 85 in Ruter 39 golov.

Obljubljenega komentiranja - temeljite kritike - ki sem jo obljubil, pa, dragi bralci ne morem podati zaradi že omenjenih problemov. Kaj naj ob koncu letnega računa rečem k športni dejavnosti? Mislim, da smo po svojih zmognosti dokaj aktivni, saj imamo dobro asfaltirano igrišče, ki pa je sedaj z reflektorji usposobljeno tudi za nočne igre,

SEMENIŠKA
KNJIŽNICA
V VIPAVI

ISKRE: glasilo semeniščnikov v Vipavi

LETO: VI

ŠTEVILKA: 4   8. junija 1975

NASLOV UREDNISTVA:

Vipava 149, 65271 Vipava

UREJATA: Paljk Jurij, Andrej Volk

ODGOVORNI UREDNIK: Pavel Sporn

VINJETE: Lupus

MATRICE: M. Čuk

RAZMNOŽENO: v 150 izvodih

TISK: Janez Celar, Marjan Ruter, Strle Dušan,

Tori Antton,

Šolsko glasilo
KNJIŽNICA
Leto VII,

Škofijska gimnazija

ISKRE

Inv. št.
19079

Semenišče Vipava

